

Minciuna creștinilor

George Coșbuc

Proconsulul îi judeca
În largul tribunal din piață.
Avea doi popi creștini în față.
Un scriitor din ceata sa
S-a ridicat ca să citească
Dovezi și vorbe ce s-au spus
De cei ce cred într-un Isus
Și despre legea creștinească.

- „Ei sunt o seamă de iudei
Răutăcioși din cale-afară.
Cu ceilalți iudei din țară
Se gâlcevesc ca de-obicei.
Ei au un zeu, dar fără nume:
Ei râd când noi jurăm pe zei:
Iar a muri, așa zic ei,
E cel mai mare bun din lume!”

A râs proconsulul: - „De-l vor,
Să fie-al lor de-acuma bunul!
Dar știi ca n-o să vrea nici unul
Căci e minciună spusa lor:
Hristos muri-n grozavă silă,
Dar nu de bunăvoia lui:
Ei de-ndărătnici spun ce nu-i
Și de-ndărătnici nu mi-e milă!”

Dar iată, până când în chin
Se zvârcolesc cei doi pe roată,
Alți doi se dezlipesc din gloată
Și-n fața judecății vin.
- „Omoară-ne!” - „Vă-nșeală gândul.
Că mă siliți la crezământ!
Dar nu vă cred, și gata sânt
Să vă omor pe toți de-a rândul.”

O întreagă ceată din popor
Spre tribunal acum pășește.
Mirat proconsulul privește:
Sunt ei nebuni, ori moartea lor
E-ntr-adevăr credință vie?
- „Mințiți! și-aruncă pumnii-n sus.
A fost un mincinos Isus...”

Câți vreau să moară deci, să vie!”

Dar când văzu că dânșii vin
Mulțime multă, să-i omoare,
De-abia se ține pe picioare
De multă furie-Antonin.
- „Pornesc pe capul meu nebunii
Voi moartea de la mine-o vreți?
Ah, ticăloșilor, n-aveți
Destule râpi, destule funii?”

El dă un semn. Și-un grabnic stol
De călăreți izbesc poporul
- ” Ei știu că e păcat omorul,
De-aceea mor... Să-mi faceți gol
În jurul meu! O simt eu bine,
Că moartea-i singurul lor țel,
Dar ei trăiesc c-un gând mișel;
Să facă toți călău din mine!”

Și-n laturi se azvârl acum
Cu vuiet îngrozit păgânii,
- „A, iată-i! Mi s-adună câinii,
Stau blânzi și nemișcați în drum
Să-i calce caii... mor grămadă...
Loviți-i dar și-i spânzurați...
Și câinilor mâncare-i dați
Și-i jupuiți de vii pe stradă!

Ei cred ce spun! Dar vreau să dau
De ei societății seamă!
Tot rău-i stânjenit de teamă,
Și team-acești nemernici n-au!
Când n-are zei această gloată,
Ce crime poate face ea!
Și când pedeapsa cea mai grea
E pentru ei nimica toată!”